

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 77 (3967)

Anykščiai.

1979 m. liepos mėn 7 d.

Kaina 2 kap.

DAUG RANKŲ DIDŽIĄ NASTĄ KELIA

Nušienautose kultūrinėse ganyklose ir pievose, ilgiau laukto lietaus palaistytas, stiebiasi atolas. O šienapjūtė visuose rajono ūkiuose tebesitęsia. Zvanga dalgiai miškų aikštelėse, paupiuose, paežerėse. Šis paskutinis šieno ruošimo etapas ir žemdirbiams, ir jų talkininkams yra pats sunkiausias, nes žolę tenka doroti daugiausia rankiniais įrankiais.

Dabužių miško aikštelės šią savaitę kasdien šienauja daugiau kaip 30 vyrų iš Anykščių rajono centrinės ligoninės, liaudies švietimo skyriaus ir kitų Anykščių bei Kavarsko miestų įstaigų. „Gintaro“ kolūkio valdyba nusiuntė į mišką pensinin-

kus, kad šie talkininkams padėtų paplakti, išpustyti dalgius.

Siomis dienomis „Gintaro“ kolūkio žemdirbiai pradeda vežti iš miško šieną.

Iš kultūrinio žalienu „Gintaro“ kolūkyje pasigaminta 1300 tonų šieno. Iš Dabužių miško parsivežtas pašarų priedas gintariečiams padės žiemą išsėti keliasdešimt galvijų. Už tai jie talkininkams labai dekingi.

Sutelktai šieno ruošimo baruose pasidarbavo Anykščių ryšininkai. Į talką iš ryšių mazgo ir linijų techninio cecho buvo išvykę gausūs žmonių būrys. Pasirodė, jog ryšių technikos ir linijų tiesimo specialistai Jonas And-

rijauskas, Jonas Motiejūnas, Stasys Kežutis, Povilas Kavaliauskas sparčiai sugeba verstį pradalgius, o telefonininkės bei operatorės Bronė Vernickienė, Ona Butkienė, Vita Baronienė yra įgudusios grėbejos.

Iš miško aikštelių ir pelkūčių ryšininkai jau priplovė keliolika tonų žolės, kurią parsivežė „Anykščių šilėlio“ kolūkio žemdirbiai.

II automašinių šieno iš Pavarių girininkijos jau parsivežė Skiemonių kolūkis. Čia miško aikštelės šienauja Anykščių buitinio gyven-tojų aptarnavimo kombinato darbuotojai. Šienpjovių būryje smagiai dirbaujasi cecho meistras Romas Gudelis, inžinierius elektrikas Antanas Milašius, pirties kūrėjas Jonas Jurgelionis, staliai Juozas Burba, Povilas Januševičius, Vytautas Kalinka.

Sutartinai pašarų ruošimo talkose triūsia rajono gamybinio susivienijimo „Žemūk-technika“, vyno gamybos susivienijimo „Anykščių vynas“ ir kitų rajono įmonių bei organizacijų žmonės. Į ūkių daržines bus įvežta papildomai šimtai tonų gero šieno.

B. Danauskas

SOCIALISTINIO LENKTUVIAVIMO BARUOSE

Gyvulininkystės darbuotojams sekasi

Nors sunkios žiemos sąlygos, vitaminingų pašarų stoką jautėsi ir M. Melnikaitės kolūkio karvių fermose, tačiau gyvulininkystės darbuotojų, specialistų sutelktomis pastangomis pieno išmilžiai ūkyje ne tik nesumažėjo, bet ir gerokai padidėjo. M. Melnikaitės kolūkyje per šiu metų pirmąjį pusmetį buvo pagaminta 3566 cnt pieno, 110 proc. buvo įvykdytas pieno gamybos planas. Parduota pieno valstybei — 2927 cnt, pieno pardavimo planas įvykdytas 133 proc. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, per pirmąjį šių metų pusmetį iš kiekvienos karvės buvo gauta

166 kilogramais pieno daugiau.

Sėkmingai savo prisiimtus socialistinius įsipareigojimus vykdo Apolonija Jucytė, Genė Nargelienė, Adelė Strelčiūnienė ir kitos karvių melžėjos. Neblogai M. Melnikaitės kolūkyje įvykdyti dviejų šių metų ketvirčių mėšos gamybos bei pardavimo valstybei planai.

Mėšos gamyba, palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, šiame išaugo 50 proc., mėšos pardavimo valstybei planas įvykdytas 140 proc., o planas su papildoma užduotimi — 132 proc.

B. Vytaitis

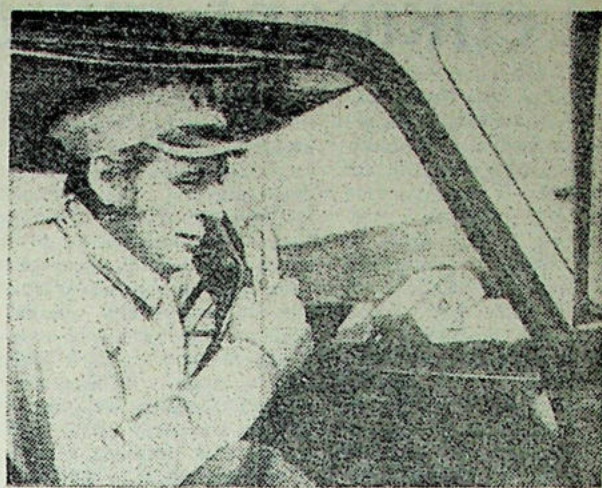
Duotas žodis ištesėtas

Anykščių Sodinininkystės tarybinio ūkio pirmaujanti karvių melžėja Julė Patumsienė per pirmąjį šių metų pusmetį buvo pasiryžusi iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžti po 1920 kilogramų pieno. Jos darbo draugė Janina Augustinavičienė įsipareigojo per tą patį laiką gauti po 2000 kilogramų pieno. Dabar, kaip paskaičiavo ūkio ekonomistė komjaunimolė Gindra Matelaitė, abi pirmūnės savo duotą žodį ištesėjo. Pirmos klasės gyvulininkystės meistrė Julė Patumsienė per du šiu metų ketvirčius iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 2337 kilogramus pieno. Nedaug nuo jos atsilieka antros klasės gyvulininkystės meistrė Janina Augustinavičienė. Ji paskė primelžė iš kiekvienos karvės po 2336 kilogramus.

Nuo šių pirmaujančių melžėjų slengiasi ne-
B. Valys

Veikia dispečerinė tarnyba

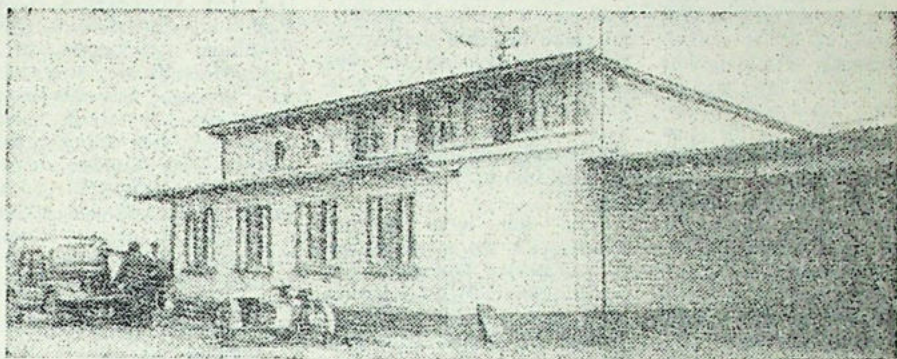
„Lenino keliu“ kolūkio mechanizacijos kieme šiame galima pamatyti visą eilę naujovių. Čia įrengtas modernus saugumo technikos kabinetas, kuriame vairuotojai ir mechanizatoriai gali gilinti savo profesines žinias, kelti meistriškumo lygį. Okio statybininkų darbščios rankos pastatė naują dispečerinę. Originaliai suprojektuotame name dabar įsikūrė dispečerinė tarnyba, inžinerijos technikos specialistai, yra erdvi patalpa organizuoti susirinkimams, gamybiniam pasitarimams. LTSR Valstybinio materialinio techninio aprūpinimo komiteto Kapsuko rajono skyriaus darbuotojai kolūkyje įrengė radijo

Vyr. inžinierius-mechanikas Jonas Daugėla pasinaudoja radijo ryšiu, įrengtu automašinoje.

ryšį. Dabar toks radijo ryšys „Vilija“ yra šešiose vyr. specialistų automašinos, lauko dirbtuvėse, dispečerinėje. Visa tai

įgalina našiau panaudoti darbo jėgą, traktorius, sparčiau, sumaniau organizuoti žemės ūkio darbus.

Dispečerinės tarnybos pastatas „Lenino keliu“ kolūkio mechanizacijos kieme.

Vyt. Bagdono nuotraukos

Spartūs šienapjūtės tempai

Rūpestingai paruošę atskirą kiną, pašarų ruošimo darbyne „Vilija“ traktorių, turimą techniką Anykščių Sodinininkystės tarybinio ūkio mechanizatoriai. Dar prieš prasidedant šienavimo sezonui atvirame parliname susirinkime buvo aptarti visi uždaviniai, išskylanys pašarų ruošėjams, apsvaistyti socialistinio lenktyniavimo šienapjūtės metu organizavimo klausimai.

Šienapjūtės metu mechanizatoriai, lauko darbininkai dėjo visas pastangas, kad sparčiai tempais būtų paruošta kuo daugiau kokybiškų pašarų. Šienpjoviai Sera-

pinas Leita, Algis Micka, Stasys Šiauciūnas, komjaunolis Romas Dauksa, Petras Tamošiūnas, šienainio gamintojai Jonas Ražanas, Povilas Ražanas, Česlovas Asačiovas, dirbę su vartuliais Romas Narbutas, Aloyzas Pajuodis, Eugenija Rutkūnienė, vežė pašarus Antanas Pačinskas, Algis Kavaliauskas, Stasys Matulis ir kiti mechanizatoriai padirbėjo iš širdies. Jų pastangų dėka buvo pagaminta apie 800 tonų šienainio, į daržines suvežta beveik 1000 tonų šieno. Dabar ūkio darbuotojai, jau užbaigę šienapjūtę laukose, šienauja pakeles, pa-

griovius, ilgio sėro pakrantes.

Šienapjūtės baruose talkininkavo kontoros darbuotojai, statybininkai.

V. Bagdžiūnas

Ruošiasi javapjūtei

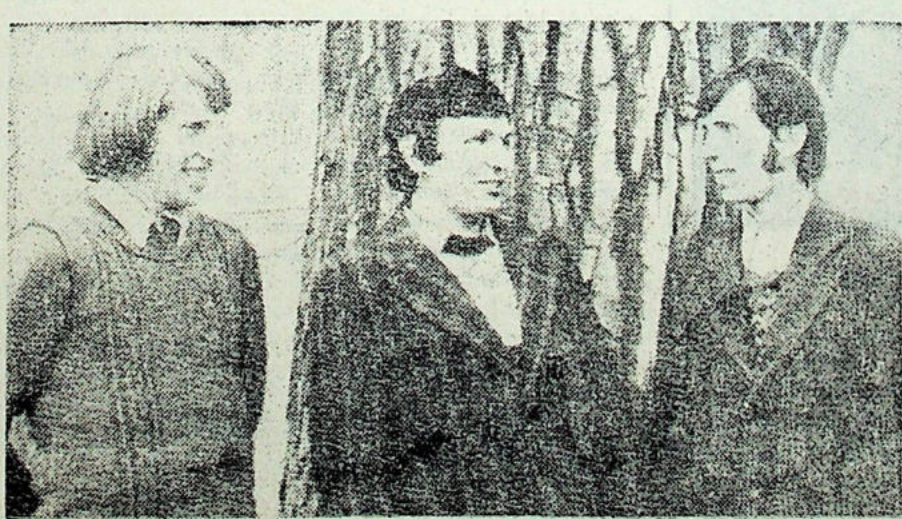
Šiais metais į javapjūtės barus skiemoniečiai išvydys vienuolika grūdinių kultūrų nuėmimo kombainų. Kombainininkai rūpestingai ruošiasi kovai už ketvirtųjų dešimtojo penkmetio metų duoną. Štai, Vilhelmas Atkočius dar žiemą rūpestingai atremontavo, paruošė darbai jam priksirą kombainą. Kombainus atremontavo ir Algis Dilys, Juozas Petrulis bei kiti skiemoniečiai. Jų laukų laivams dabar teliko įdėti tik atskirus mazgus, kuriuos remontuoja žemės ūkio technikos susivienijimo dirbtuvės.

Ruošiami javapjūtei grūdų sandėliai bei džiovyklos.

B. Valaitis

Darbai į Vilnių

Respublikos sostinėje vyksta didelės statybos. Per palyginti trumpą laiką buvo užstatyti istisi miesto rajonai. Statybos reikalauja daugiau aukštos kvalifikacijos darbininkų. Trestui „Vilniaus statyba“ reikalingi apdailininkai, ne žemesnės, kaip III kategorijos, turintie įstatytais, mozaikinkai ar plytelių klojimo specialistus. Sioms pareigoms priimami darbininkai su šeimos, dirbantieji ne Statybos ministerijai priklausanciose įmonėse. Darbininkai aprūpinami gyvenamuoju plotu Vilniaus mieste. Norintieji dirbti kreipiasi į Anykščių rajono vykdomąjį komitetą. „K. d.“ inf.

Kasmet daug gražių darbų nuveikia Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio mechanizatorių komjaunimo-jaunimo brigada. Mechanizatoriai Algis Grigaliūnas, Antanas Jablonskas, Valentas Meškauskas, Jonas Zvirblis, Vytautas Bangs visuomet įtemptai dirbaujasi prižiūrėdami pasėlius, sodindami ir kasdami bulves, atlikdami kitus žemės ūkio darbus. Rūpestingai vaikinais netrūkio šimmetinės grūdinių kultūrų sąjos metu, nes esant gana nepalankioms gamtinėms sąlygoms leko paruošti sėjai laukus dar kruopščiau. Dabarvaikiniai sąžiningai dirbaujasi šienapjūteje.

NUOTRAUKOJE: komjaunimo-jaunimo brigados vadovas Algis Grigaliūnas (dešinėje) kalbasi su mechanizatoriumi Valentinu Meškausku ir Antanu Jablonsku.

Vyt. Bagdono nuotr.

Tenkinant gyventojų poreikius

Kasmet pirmąjį liepos šeštadienį viso pasaulio kooperatininkai pažymi Tarptautinę kooperacijos dieną. Šįmet liepos 7-oji — daugiau kaip 64 milijonų šalies, o jų tarp jų 61,4 tūkst. Lietuvos kooperatininkų šventė. Tą dieną kooperatininkai ne tik susumuoja savo darbo rezultatus, bet ir pareiškia solidarumą su viso pasaulio kooperatininkais — darbo žmonių, kovojančių už taiką ir pažangą, prieš kapitalistinių monopolijų savivaliavimą, už gyvenimo sąlygų gerinimą.

Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjunga — pati mažiausia visuomeninė ūkinė organizacija respublikoje. Ji yra sudėtinė Centro sąjungos dalis. Kooperacijos prekyba aptarnauja du trečdalius respublikos gyventojų.

Partijos ir vyriausybės nuolatini rūpinimosi dėka, nuolat stiprinant materialinę — techninę bazę, keliant darbo našumą ir aptarnavimo kultūrą, respublikos kooperatininkai ypač padidino prekių apyvartą devintajame penkmetyje ir pirmaisiais šio penkmečio metais, 1978 metais vienam gyventojui parduota prekių daugiau kaip už 700 rublių.

Kooperacijos, kaip sudėtinės vieningo liaudies ūkio kompleksio dalies, veikla neapsiriboja vien prekių pardavimu gyventojams. Toliau plėsdama kooperatinę prekybą ir visuomeninį maitinimą, plėsdama paruošas ir žemės ūkio produkcijos bei žaliavų perdirbimą, įtraukdama į apyvartą vietinius išteklius, kooperacija aktyviai padeda plėtoti ekonominis ryšius, likviduoti dar esančius skirtumus tarp miesto ir kaimo, o tuo pačiu stiprinti darbininkijos, kolūkinės valstietijos ir liaudies inteligentijos ryšius.

Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjunga 1978 metais keturis ketvirčius iš eilės tapo sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja: jai buvo paskirta Centro Sąjungos bei Valstybinės prekybos ir vartotojų kooperacijos darbuotojų profsąjungos CK perinamoji vėliava. Stekiant šių laimėjimų, buvo įdiegtas ir nemažas Anykščių rajono kooperatyvų sąjungos indėlis. Rajkoopsąjungos sistemoje dirba 1135 darbuotojai, kuriems išskirti dideli uždaviniai tenkiant nuolat augančius gyventojų poreikius. 1978 m. mažmeninės prekių apyvartos planas kartu su visuomeniniu maitinimu buvo 32250 tūkst. rublių, faktiškai parduota prekių už 32943 tūkst. rub. Planas įvykdytas 102,2 proc. Apyvarta, tenkanti vienam rajono gyventojui, sudarė 766 rub.

Tačiau reikia pripažinti, kad greta pasiektų laimėjimų prekybiniame darbe, pasitaikė ir trūkumų, už kuriuos pelnytai susilaikėme pirklųjų priekaištų. Parduotuvėse pasitaikydavo darbo drausmės pažeidimų, trūkdavo platesnio asortimento prekių.

Kaip jau buvo minėta, kooperacija skiria vis didesnę dėmesį visuomeniniam maitinimui. VMJUS prekių apyvartos planą 1978 m. įvykdė 103,1 proc., pardavė gyventojams savos produkcijos už 3320 tūkst. rub. Ir ateityje visuomeninio maitinimo darbai bus kreipiamas didelis dėmesys, gerės patiekalų asortimentas, aptarnavimo kultūra, operatyviau bus šalinami pasitaikantys trūkumai.

Paruošų darbuotojai praėjusiais metais pasiekė neblogų darbo rezultatų. Suminis paruošų planas įvykdytas net 166 proc. Iš 37

paruošų pavidalų įvykdyta 30, tačiau rajone dar stokojama ankstyvųjų daržovių, kiaušinių, todėl paruošų darbuotojams iškyla ateityje nemaži uždaviniai, siekiant patenkinti gyventojų poreikius minėtoms prekėms.

Labai svarbus darbo baras kooperatininkams yra duonos gamyba. Šiuo metu mes valgome gana skanią duoną, jaučiasi produkcijos kokybės pagerėjimas, duonos iškepama pakankamai (realizacijos planas įvykdytas 103,3 proc). Ir ateityje duonos kombinatas turi pasistengti aprūpinti gyventojus skania ir įvairia duonos ir duonos-pyrago gaminių produkcija.

Buvo paminėti gana neblogi rajkoopsąjungos darbo rezultatai. Jūs pasiekti mums labai padeda socialistinis lenktyniavimas. Mūsų rajkoopsąjunga lenktyniauja su kaimynine Rokiškio, o taip pat su Latvijos TSR Madonos ir Baltarusijos TSR Mogiliovo rajkoopsąjungomis. Rezultatai suvedami kas ketvirtį. Suvedus socialistinių rezultatų už šiu metų pirmą ketvirtį, paaiškėjo, kad lenktyniaujant su Madona ir Mogiliovu, nugalėjo mūsų rajkoopsąjunga, o lenktyniaujant su Rokiškio pasiekėme tokių pat rezultatų. Lenktyniavimas vykdomas ir tarp rajkoopsąjungos kooperatyvų, o taip pat ir jmonių. Šių metų pirmą ketvirtį geriausių rezultatų pasiekė Troškūnų vartotojų kooperatyvas, kuris mažmeninės apyvartos planą įvykdė 103,7 proc. (pirmininkė M. Bučinskaitė). Jmonių tarpe geriausiai padirbėjo visuomeninio maitinimo jmoniu eksikaintinio susivienijimo kolektyvas, bendrą visuomeninio maitinimo apyvartos planą įvykdė 105,5 proc. (direktorius J. Žebutis).

Soclenktyniavimas padeda išaiškinti geriausius prekybos, visuomeninio maitinimo kitų kooperacijos veiklos sėkų darbuotojus. Anykščių

vartotojų kooperatyve gerai dirba Puntuko parduotuvės darbuotojai, 1 ketvirčio planą įvykdė 110 proc. (ved. St. Lavinskienė), Kunigiškių parduotuvės kolektyvas, (ved. I. Dagienė), Dainių parduotuvės kolektyvas.

Reikėtų paminėti Troškūnų vartotojų kooperatyvo ūkinį prekių parduotuvės kolektyvą, kuris 1 šių metų ketvirčio planą įvykdė 112,1 proc. (ved. V. Jokūbaitis), trikotažo parduotuvės kolektyvą, įvykdžiusį planą net 117,7 proc. (ved. K. Sakalauskienė), pramoninių prekių parduotuvės gatavių drabužių skyriaus kolektyvą (ved. M. Tubienė).

Kavarsko vartotojų kooperatyve sėkmingai darbuojasi parduotuvės Nr. 32 audinių skyriaus moterys, vadovaujamos V. Sakalienės, gerai dirbo maisto produktų parduotuvės Nr. 22 kolektyvas (ved. E. Samavičienė).

Net 115,3 proc. I ketv. planą įvykdė Prekybos centro universalinės parduotuvės galanterijos-suvenyrų skyrius (ved. O. Meldeikienė). Kojinių skyriaus planą įvykdė 113,4 proc. (ved. G. Urbonavičienė), viršutinio trikotažo skyriaus planas įvykdytas 114,4 proc. (ved. G. Arlauskienė). Neblogai dirbo baldų parduotuvės darbuotojai, apyvartos planą įvykdė 107,5 proc. (ved. J. Garnešienė).

Visuomeninio maitinimo baruose nuosirdžiai darbuojasi J. Bilino vid. mokyklos valgyklos kolektyvas. Čia patiekalai skanūs, malonus aptarnavimas (ved. B. Selskienė). II vid. mokyklos valgykloje taip pat dirba darbinis kolektyvas. Apie tai galima spręsti jau iš to, kad čia gerai vykdomi apyvartos planai. Štai I-mo ketvirčio apyvartos planas įvykdytas 123 proc. (ved. V. Januškienė). Gerai dirba Debeikių valgyklos kolektyvas, kuriam vadovauja R. Naruševičienė.

Rajono prekybos darbuotojai per 1978 m. pasiekė kai kurių laimėjimų, buvo įvykdyti ir viršyti socialistiniai įsipareigojimai. Už gerus 1978 m. I, III ir IV ketvirčių darbo rezultatus Rajkoopsąjungos kolektyvas apdovanotas garbės raštais ir piniginėmis premijomis. Sumavus metų darbo rezultatus, rajonas užėmė V-ąją vietą. Visti šie laimėjimai buvo pasiekti vartotojų kooperatyvų, jmonių darbuotojų pastangų dėka. Mūsų tarpe yra daug darbščių žmonių, savo nuosirdžiu darbu pelniusių bendradarbių pagarbą. Ilgus metus kooperacijoje darbuojasi rajkoopsąjungos buhalterė V. Zemaitienė, prekybinės bazės sandėlininkė E. Krupienis, VI Puodžiūnas, Raguvėlės parduotuvės prekių pernešėja G. Miliuskienė. Skania duona ir pyragus kepa Anykščių duonos kombinato kepėja M. Kiaulytė, Kavarsko kepyklos cecho kepėja A. Dzienaitė. Geru žodžiu reikia paminėti prekybinės bazės darbininką A. Vaitenkovą, vairuotojus V. Jasikonį, J. Zukauską. Nuosirdžiai darbuojasi ir jauni prekybininkai, kaip, pavyzdžiui, universalinės parduotuvės galanterijos skyriaus vedėja Z. Pacharevienė, prekybinės bazės prekių žinovė D. Vasiliauskienė. Ši darbščiųjų sąrašą galima ilgai tęsti, nes pas mus dirba gražūs būrys savo darbu mylinčių ir mokančiųjų atlikti žmonių.

Našiū darbu sėkmingai įveikė trečiųjų penkmečio ir pirmojo šių metų ketvirčio uždavio, rajono kooperatininkai nepagalės jėgų ir dės visas pastangas, kad vis labiau gerėtų prekybos ir visuomeninio maitinimo veikla, daugiau dėmesio skirs pagrindinei kooperacijos jėgai — kadrams, kels jų kvalifikaciją, tobulins darbą su pirkliais ir kuo geriau tenkins jų poreikius.

D. Sakalaite
Rajkoopsąjungos orgmasinio darbo instruktorė

...Susijungę Tollymų Rytų geležinkelio žiedas: Chabarovskas — Izvestkovaja — Urgalas — Komsomolskas prie Amūro su išėjimu į Vainino uostą. Prie Urkaltu pralankos nutiesta paskutinė šiame ruože bėgių alkarpa, pavadinta „sidabrine“. Toje vietoje, kur susitiko du tiešėjū būriai — Rytų ir Vakary — atidengtas monumntas.

Su darbo pergale — atidarius metais anksčiau, negu buvo numatyta, darbinį traukinių eismą nuo Urgalo iki Komsomolsko prie Amūro, — BAM-o rytinio ruožo statybos dalyvių pasveikino draugas L. Brežnevas.

...Pagal inžinierių ir konstruktorių projektus specializuotose Leningrado srities ūkiuose pradėti statyti fabrikai, kuriuose bus ruošiami pievų ir ganyklų sėkla. Gomonolovo susivienijime rikuo-tėn stoji pirmasis pramoninis įrenginys, kurio pajėgumas — 500 tonų aukštos kokybės sėklos. Iki metų pabaigos pradės veikti dar keturi tokie objektai. Jie aprūpins sėkla visus RTFSR šiaurės vakarų ūkius.

...Volkovyske baigta statyti didžiausia Baltarusijoje agrocheminė bazė, kurioje telpa 13 tūkstančių tonų mineralinių trąšų. Tokios bazės bus įkurtos beveik visuose respublikos rajonuose. (TASS-ELTA)

Dėmesys jaunimui

Daugiau kaip dvidešimt metų Bronius Dapšys dirba daugiaaukščio ekskavatoriaus mašinistu. Jis savo turlingą darbo patirtį perduoda jauniems mechanizatoriams. Daugelį savo buvusių padėjėjų išmokė dirbti mašinistais. Bronius ne tik gamybos pirmūnas, bet nuosirdus jaunimo globėjas. Jis, kaip pirminės par-

tinės organizacijos biuro narys, lankosi komjaunimo organizacijos susirinkimuose, dalinasi su jaunimu darbo patirtimi, rūpinasi, kad jauni mechanizatoriai gerai įsisavintų sudėtingą melioracijos techniką, taptų gamybos pirmūnais.

B. Milaševičius
Anykščių MSMV pirminės partinės organizacijos sekretorius

J. DIDŽGALVIO nuotraukoje matome B. Dapšį (dešinėje), sveikinantį melioratorių A. Sabulį priėmimo į komjaunimą proga.

Skardena pionieriški trimitai

Visą mėnesį Anykščių J. Bilino vidurinės mokyklos bendrabutyje girdisi vaikiškų balsų klegesys, skardena pionieriški trimitai. Čia įsikūrusi rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos pionierių stovykla „Draugystė“, kurioje prasmingai laiką leidžia virš šimto rajono kolūkių, tarybinių ūkių, žemės ūkio organizacijų darbuotojų vaikų. Rajono švietimo skyrius, dar prieš prasidedant moksleivių atostogoms, sukomplektavo pionierių stovyklos darbuotojų kadrus. Stovyklai antrus metus patikėta vadovauti Anykščių J. Bilino vidurinės mokyklos fizinio lavinimo mokytojai Petri Kulikauskui. Teigiama darbe jau užsirekomendavo stovyklos vyr. pionierių vadovė Debeikių vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Milda Davainytė, muzikos vadovė Anykščių vaikų lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotoja Sėja Bugailiškienė, fizinio lavinimo vadovas Anykščių rajono kūno kultūros ir sporto ko-

mitelo instruktorius Robertas Kastečka, būrių vadovai troškūnietis pedagogas Alvydas Rimavičius, Traupio aštuonmetės mokyklos mokytoja Angelė Simonavičiūtė, būrių auklėtojos troškūnietės Vida Kaulakytė, Ragavėlės aštuonmetės mokyklos matematikos mokytoja Rimta Glumbokaitė ir eilė kitų. Tai šių vadovų, auklėtojų dėka kiekviena birželio diena stovyklautojams praėjo prasmingai, įdomiai, palikdama malonius prisiminimus, įspūdžius. Stovyklautojai, susibūrę į vieną spaliukų bei du pionierių būrius, kuriuos pavadino „Zemuogėlė“, „Zuvėdra“ bei „Liepsnelė“, dalyvavo eilėje švenčių, masinių renginių. Birželio pradžioje įvyko iškilmingas stovyklos atidarymas, pionieriai ir spaliukai dalyvavo miško šventėje, piešinių ant asfalto, žygio ir dainos, dailiojo skaitymo konkursuose, atrakcijų popietėje „Linksmas kelionė“, muzikiniame vakare „Leninas ir muzika“, spaliukų popietėje „Seku seku pa-

saką“, jėgas išbandė lengvosios atletikos varžybose, konkurse „Draus, stiprus, vikrus“, kituose kultūriniuose masiniuose, sporto renginiuose. Visiems ilgam atnintyje išliko išvykos po gražias Anykščių apylinkes, ekskursijos į A. Vienuolio Zukausko memorialinį namą-muziejų, A. Baranausko klėtę, kinofilų lankymas. Stovyklautojai skoningai įrengtame pionierių kambaryje gali pasiskaityti knygas apie Lenino vaikystę, jaunystės metus, stendų, aplankų pagalba susipažinti su rajono, respublikos ar šalies naujienomis.

Po 26 prasmingai praleistų dienų pionieriai ir spaliukai jau atsiveikino su stovykla. Į stovyklą dabar atvyko nauja pamaina.

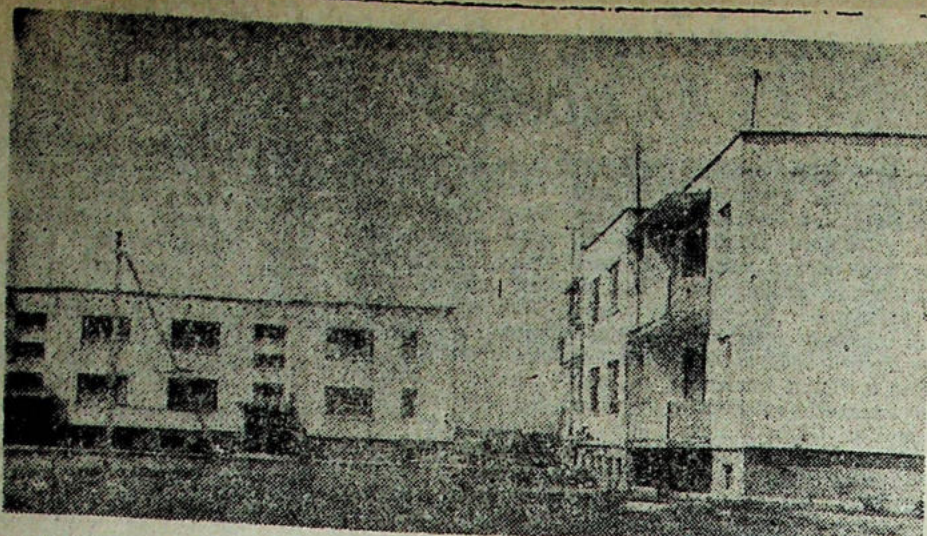
Pasakojant apie pionierių stovyklą „Draugystė“ negalima nutylėti ir apie tai, kas jaudina stovyklos darbuotojus. Todėl dabar norisi pakalbėti apie tėvus. Nors lankymo dienos — šeštadienis ir sekmadienis, tačiau tėve-

liai ir motinos pas vaikus važinėja įvairiomis dienomis, netgi darbo metu, dažnai neatsiklausę stovyklos vadovų vaikšto po stovyklos patalpas, vaikų poilsio metu juos žadina iš miego, trikdė jų ramybę. Pasitaikė ne vienas atvejis, kai tėvai atsiima iš stovyklos savo vaikus, motyvuodami tuo, kad jie reikalingi rąvėti daržams, džiointi šieną ir atlikti kitus darbus. Okiai išrupino vaikams vietas stovykloje, apmokėjo išlaidas, pedagogai pasistengė, kad berniukams ir mergaitėms išsėtis būtų įdomu, gera. Matyt, ateityje ūkių vadovai, visuomeninių organizacijų atstovai turėtų į stovyklas siųsti tik tokius vaikus, kurių tėvai po dienos kitos neatsiimtų jų į namus.

Pionierių stovykloje „Draugystė“ kiekvieną rytmetį pasigirsta skardūs trimto garsas. Tai reiškia, kad stovykloje prasidėjo eilinė malonaus poilsio, įdomių susitikimų diena.

Vyt. Bagdonas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Pauzdinga tvarka, gražia aplinka, pasipuošusi žalumynais, kiekvieną pasitinka Aknystų pagalbinio ūkio gyvenvietė. Neseniai čia buvo pastatyti dar du daugiabučiai mūriniai namai. Naujuose butuose gyvenančios Aknystų psichoneurologinio internato darbuotojos siuvėja Elena Kirilauskienė, virėja Genė Vaiginienė, medicinos įtelterė Valė Skardžiuvienė, sanitarė Irena Klovienė ir kitos moterys pasistengė, kad prie namų nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens žydėtų gėlės. Prie namų pasodinta nemažai medelių, išsifaltuoti takai. Kitais metais Aknystos dar labiau išgražės, nes gyvenvietė bus pradėta želdinti pagal sudarytą projektą.

Vyt. Bagdono nuotr.

Liepos 8-oji — Žvejo diena

Žydriųjų „arimų“ rezervai

Srauniosios upės, dirbtiniai vandens telkiniai, ežerai — tai ne tik mūsų krašto puošmena, bet ir žvejų valdos. Siemet vidaus vandenų žvejai planuoja sugauti per 65 tūkstančius centnerių prekinės žuvies. Didesnę to kiekio dalį sudarys tvenkinių produkcija. Spurdas tinkle laimikis, ištrauktas iš vidaus vandenų, tai ne vien tik žvejo sėkmės įrodymas, o moksliskai pagrįsto darbo vaisius. Talkinami įvairių sričių mokslininkų, žvejai ieško žuvininkystės intensyvinimo kelių.

Štai Elektrėnų vandens saugykloje gerai jaučiasi naujakuriai — augalėdės žuvis — baltieji amūrai. Kiečiaviškių žuvininkystės ūkio ichtiologai, bendradarbiaudami su Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Zoologijos ir parazitologijos mokslinio tyrimo instituto darbuotojais, sėkmingai vykdo įdomų eksperimentą — auginą vertingų verslinių žuvų jauniklius varžose. Elektrėnų pašildylose vandenyse specialiose varžose upėtakiai žymiai greičiau, negu įprastomis sąlygomis, vystosi ir auga. Toliau šios vertingos žuvies „šiltuminių“ čia įrengta 200 kvadratinų metrų. Jų metinis „derlingumas“ siekia 14 tonų vaivorykštinių upėtakių. Dar siemet numatoma tokiose šiltose plantacijose pradėti auginėti ir karpių jauniklius. Paruošus šių žuvų auginimo varžose biotechniką, tikimasi žymiai pagausinti karpių mailes resursus.

Turtingesnius respublikos tvenkinius bei ežerus siekiama padaryti ir gerinant veislinį selekcinį darbą žuvininkystės ūkiuose. Kadangi vietinių veislių karpiai vangiai

auga. Prienų rajono Išlaužo žuvininkystės ūkio Šilavoto selekciniam padalinyje bandomos išvesti geresnės veislės ir jau sukurti produktyvesni karpių hibridai.

Nemaži uždaviniai tvenkininei žuvininkystei vystyti nubrėžti šiame penkmetyje. Iki jo pabaigos prekinės žuvies sužvejojimą numatyta padidinti beveik pusantro karto. Tam tikslui įrengiama pūstredžio tūkstančio hektarų naujų gamybinių tvenkinių, pradėjo veikti du nauji žuvininkystės ūkiai Rokiškio ir Varėnos rajonuose.

Pagal ESPT programą mokslininkai kartu su žuvininkystės specialistais nagrinėja žuvų reakciją į aplinkos užterštumą, labai vertingos žuvų rūšies — žiobrio produktyvumo pagausinimo galimybes, racionalų jų atsargų panaudojimą.

Karpis, pagrindinė tvenkinių žuvis, reikalauja rūpestingos priežiūros. Kad trečiaisiais auginimo metais jis svertų daugiau kaip pusantro kilogramo, žuvininkams ten-

ka įdėti daug pastangų. Ypač didelį dėmesį tenka skirti karpių maitinimui. Tam reikalingi Varėnos grūdų produktų kombinatai pagal specialią receptūrą sukurti ir gaminami penkių rūšių kombinuotieji pašarai. Mūsų įnoringomis klimatinėmis sąlygomis nelengva sparčiai didinti žydrųjų „arimų“ produktyvumą. Tačiau pirmąjį žvejų darbą, darbar plačiai naudojama naši technika — naujos konstrukcijos tinklai, katamaranai. Vis perspektyvesnė ir elektros žūklė.

Žvejo diena — tarsi penkmečio ketvirtųjų metų tarpinis finišas. Pasidžiaugus tuo, kas nuveikta, dar reikia nemaža dirbti, kad mūsų vidaus vandenys būtų turtinagesni, dosnesni.

D. Ručinskas
(ELTOS koresp.)

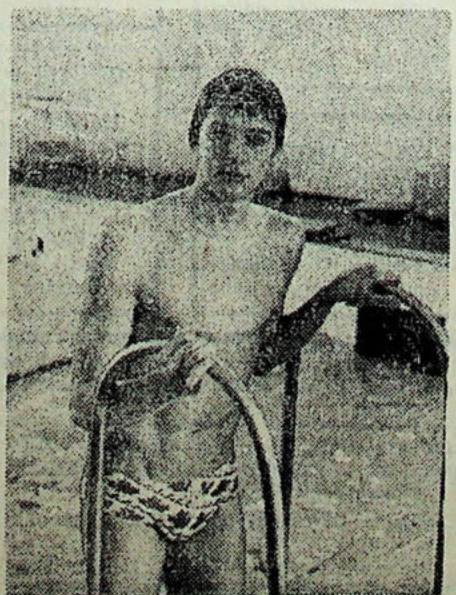
Jaunieji Vilniaus plaukikai šiandien gerai žinomi visos planetos sporto mėgėjams. Praėjusiais metais pasaulio plaukimo čempionate Vakarų Berlyne penkiolikmetė Lina Kačiūšytė iškovojo aukso medalį ir pasiekė naują pasaulio rekordą, plaukdamas 200 m krūline. Po to L. Kačiūšytė sėkmingai dalyvavo daugelyje atsakingų tarptautinių varžybų, o neseniai Potsdame dar kartą pagerino pasaulio rekordą.

Kartu su TSRS nusipelnusia sporto meste L. Kačiūšyte šalies rinktinės spalvas gina kitas Tarybų Lietuvos atstovas — TSRS tarptautinės klasės sporto meistras R. Zulpas. Šalies rinktinės sudėtyje mače su VDR plaukikais Potsdame jis, plaukdamas 200 m krūline, pasiekė naują šalies rekordą.

Lina Kačiūšytė ir Robertas Zulpas dabar įlemtai ruošiasi TSRS tautų seplintosios sportaklados startams.

NUOTRAUKE: tarptautinės klasės sporto meistras R. Zulpas.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

SPORTAS

„Tiesos“ taurei laimėti

Anykščių futbolininkai, „Automobilisto“ komanda, buvo išvykusi į Sirvintą žaisti futbolo rungtynių „Tiesos“ laikraščio taurei laimėti. Ten jie susitiko su vietos „Jaunystės“ komanda.

Prasidėjus žaidimui, anykštėnai iš pat pradžių pradėjo atakuoti „Jaunystės“ komandos vartus ir jau 10-oje pirmojo kėlinio minutėje po

Dviratininkų varžybos Anykščiuose

SSD „Nemunas“ Centro taryba liepos mėn. 11—17 dienomis organizuoja Anykščiuose draugijos daugia dienės dviračių varžybas.

Liepos mėn. 11 d. 18 val. Svėdasų plento pirmame kilometre įvyks 25 km individualinės lenktynės. Startas ir finišas toje pačioje vietoje.

Liepos 12 d. 10 val. 30 min. A. Baranausko aikštėje įvyks varžybų atidarymas, o po to 11 val. dviratininkai startuos Svėdasų plento pirmame kilometre (prie posūkio į Jono Biliūno tėviškę) maršrutu Anykščiai — Svėdasai — Utena — Svėdasai — Anykščiai (113 km). Finišas ten pat apie 13 val. 30 min. Liepos 13 d. 11 val. dviratininkai dalyvaus trečiajame etape Anykščiai — Svėdasai — Utena — Leliūnai — Skiemonys — Anykščiai (108 km). Startas Svėdasų plento pirmame kilometre, finišas apie 13 val. 30 min. prie Jono Biliūno vid. mokyklos.

Liepos 14 d. 11 val. ketvirtą etapą maršrutu Anykščiai — Svėdasai — Kamajai — Rokiškis — Kamajai — Svėdasai — Anykščiai (120 km). Startas ir finišas Svėdasų plento pirmame kilometre.

Liepos 16 d. 11 val. bus V etapas maršrutu Anykščiai — Svėdasai — Kupiškis — Svėdasai — Anykščiai (120 km). Startas ir finišas Svėdasų plento pirmame kilometre.

Paskutinis VI-tasis etapas įvyks maršrutu Anykščiai — Kavarskas — Rokiškis — Kavarskas — Anykščiai (70 km). Startas 11 val. A. Baranausko aikštėje.

J. Pajaujis

anykštėno puolėjo S. Jurgelionio tikslaus smūgio „Jaunystės“ futbolininkams žaidimą reikėjo pradėti iš aikštės vidurio.

Praėjus penkioms minutėms po įvarčio, „Automobilisto“ komandos gynėjas baidos aikštėje sužaidė ranka. Buvo skiriamas 11 metrų baudinys į anykštėnų vartus. Sirvintiškiai šią realią progą išnaudojo ir rezultatai išlygino.

Antrojo kėlinio pradžioje kova vyko apylygiai. Tik įpusėjus kėliniui anykštėnui R. Mickevičiui pavyko praeiti pro „Jaunystės“ komandos gynėjų liniją ir tiksliai smūgiu nuginkluoti vartininką. Rezultatas 2:1 „Automobilisto“ komandos naudai.

Likus žaisti kelioms minutėms iki susitikimo pabaigos, antrą kartą anykštėnų žaidėjas baidos aikštėje sužaidė ranka. Vėl skiriamas 11 metrų baudinys į anykštėnų vartus. „Jaunystės“ komandos puolėjas kamuolį tiksliai pasiuntė į tinklą ir rezultatai išlygino 2:2.

Tokiu rezultatu ir baigėsi abu kėliniai.

Zaidžiant varžybas taurei laimėti negali būti lygiųjų,

todėl reikalinga tik pergalė vienai ar kitai komandai, kuri toliau galėtų tęsti kovą. Todėl buvo skiriamas papildomas trečias kėlinys po 15 minučių (viso 30 minučių). Pratešus varžybas, abi komandos žaidė atsargiai, daugiau apšaudė vartus iš tolimų nuotolių. Sirvintiškių komandos žaidėjas, atakuodamas vartus, baidos aikštėje sužaidė ranka. Rungtynių teisėjas skyrė 11 metrų baudinį. Anykščių „Automobilisto“ komandos futbolininkas A. Vizbaras tiksliai pasiuntė kamuolį į tinklą ir komandą išvedė į priekį. Rezultatas 3:2.

Po pratęsimo pertraukos anykštėnui puolėjui V. Makasejeviui dar kartą pavyko nuginkluoti „Jaunystės“ komandos vartininką ir užtikrinti pergalę.

Susitikimas tarp Sirvintų „Jaunystės“ komandos futbolininkų ir Anykščių „Automobilisto“ baigėsi anykštėnų naudai rezultatu 4:2.

Sekančias rungtynes „Tiesos“ taurei laimėti „Automobilisto“ komanda žais su Utenos „Utenio“ vienuolike.

A. Nemunaitis

Baigiant pirmąjį ratą

Gausiai rinkosi į Anykščių miesto stadioną futbolo mėgėjai pažiūrėti LTSR „Nemuno“ aukščiausios grupės paskutiniųjų pirmojo rato futbolo rungtynių.

Anykštėnai susitiko su šios grupės lyderiais, Jonavos „Jaunystės“ komandos futbolininkais.

Žaidimas prasidėjo aštriais atakomis. Tai vieni, tai kiti vartai atakuojami iš įvairių pozicijų. Tačiau gynėjų linijos nei vienai, nei kitai komandai nepraeina. Tik 15-oje pirmojo kėlinio minutėje anykštėnų vartininkas K. Baušys padaro klaidą, kamuolį stabdo koja ir jį praleidžia į savo vartus. Pirmąjį svečiai.

Po šio įvarčio „Automobilisto“ komanda dar labiau atakuoja „Statybos“ komandos vartus. Skirtas pavojingas baidos smūgis, bet jis netikslus. Per tris minutes anykštėnai prie svečių vartų kelia keturis kampinius, bet tikslu — įvartį — pasiekti jiems nepavyksta.

Kėlinys baigėsi 1:0 Jonavos „Statybos“ futbolininkų naudai.

Po pertraukos ryžtingiau ir energingiau žaidimą pra-

deda „Statybos“ komandos futbolininkai. Jie greitomis kontratakomis kelis kartus atakuoja „Automobilisto“ vartus. Nuo realių įvartį komandą gelbėjo vartininkas K. Baušys.

65-oje žaidimo minutėje „Statybos“ komandos žaidėjas baidos aikštėje sužaidė ranka. Rungtynių teisėjas skyrė 11 metrų baudinį į svečių vartus. Tačiau „Automobilisto“ komandos puolėjas K. Berezauskas šios realios progos neišnaudoja. Siekdami pergalės daug pastangų dėjo anykštėnai, daug atakavo, bet netikslūs kamuolį perdavimai, susiaurintas žaidimas aikštėje nedavė jokios naudos.

Rungtynės baigėsi minimaliu rezultatu 1:0 Jonavos „Statybos“ komandos futbolininkų naudai.

Siame susitikime gerai žaidė puolėjas A. Bugenis, gynėjai A. Jakimavičius, A. Vizbaras, vartininkas K. Baušys.

Šioje grupėje žaidžia keturiolika komandų. Mūsų rajono sportininkų garbę gina „Automobilisto“ komandos futbolininkai, kurie užima penktąją vietą A. Nemickas

Anykštėnams — prizinės vietos

Praėjusią savaitę Vilniuje vyko LTSR radijų daugia kovės pirmenybės. Pilnos 9 sportininkų rinktinės mūsų rajonas šį kartą nepateigė nusiųsti. Pirmenybėse dalyvavo trys Anykščių rajono Pionierių namų radištes — Irena Burneikaitė, Dalia Dilytė ir Daiva Valmaitė — pastaroji, beje, intensyviai užsiiminėja ir „lapių medžiokle“ SDAALR Anykščių vaikų ir jaunių sportinėje techninėje mokykloje. Rajone yra patyrusių radiščių dviem moterų komandoms sudaryti, bet pirmenybių išvakarėse paaiškėjo, kad dauguma jų negalės dalyvauti šiose atsakingose varžybose dėl įvairių priežasčių. Į vienintelę komandą teko pakviesti D. Valmaitę, nesitreniravusią specialiai daugiakovės varžyboms.

Nepaisant šiuo nesklaidu-

mių, anykštėnės pirmenybėse parodė didelį atkaklumą ir tarpusavio sutarimą. Irena Burneikaitė moterų tarpe iškovojė antrąją vietą, atsilikusi tik nuo vilnietės Žanos Macak, sukaupusios šioje sporto šakoje ilgametį patyrimą. Trečioji vieta atiteko respublikos Televizijos centro darbuotojai, buvusiai anykštėnei Ritali Česūnaitė. Ketvintoje vietoje — Dalia Dilytė. Abiem mūšikėms šešiolikmetės merginoms — Daliai ir Irenai — šiose pirmenybėse buvo suteiktas pirmasis moterų atskirys ir jos pakviestos treniruotis respublikos rinktinėje. Šalies radijų daugiakovės čempionatą vyks šį mėnesį Brianske.

Komandirė įskaitoje respublikos rajonų tarpe anykštėnės laimėjo pirmąją vietą, įveikusios Vilkaviškio vaiki-

D. Binkys

Susitikimas su didžiuoju apuoku

Seniau, kai dar buvau vaikas, vakarais išėjęs iš trobos, girdėdavau labai savotišką ūkavimą. Toks garas atsklisdavo nuo Dabūžių girios. Kai pavėluodavau grįžti iš mokyklos, žie nos mėnesienos vakarą taip pat nugirdėdavau balsingą ūkavimą. Pagyvenę žmonės sakydavo, kad tai „ulioja“ pilkieji kiškiai. Labai mėgau skaityti knygas apie žvėrius, paukščius, bet, kad taip kiškiai šūkautų, niekur neužtikau aprašymo. O kas taip šaukia, įsilikinai daug vėliau, kai jau buvo paaugęs. Dar gerokai prieš praėjusius karus, viena pavasario pavakarij panorau pamatyti grįžusias iš pietų anliš. Tada jos pirmiausia pasirodė Dabūžių girios prieigose, taip vadinamose Katilinsko balose. Tos balos nebuvo plynos. Jose augo karklai, berželiai ir aukštesniuose kupstuose stiepėsi pušaitės. Pasišokėdamas nuo kumpo ant kumpo, ėjau gilyn į balą. Staiga nustėrau: prieš pat mane, gal už kelių žingsnių, ant iškrėpusios pušies šakos tupėjo, kažin kaip statmenai, didelis paukštis. Man tada atrodė, kad jo akys didesnės kaip katės, o „ausys“ — stačios, nejuda. Nespėjau kaip reikiant apžvelgti, paukštis išskėtė sparnus ir begarsiai, kaip koks šešelis, dingo tarp medžių bei krūmų, sušukdamas lygiai tokiu pat balsu: „uhū-uhū-uhū...“, kaip kad ne kartą girdėdavau. Supratau, jog ne kiškiai šėlo, o ūkavo didieji apuokai.

Dabar, kai tik aplankau T. Vanausko zoologijos muzie-

jų, pamatau iškamšą, tai tuojau prisimenu savo pirmąjį susitikimą Katilinsko baloje su gyvu didžiuoju apuoku. Praėjo nemažai laiko, ieškau gyvo apuoko, bet iki šiol jau nebesutinku. Nepaprastai reti tapo šie didingi sparnuočiai mūsų respublikoje. Turime duomenų, kad jų pėdsakai užtikti viename kitame miške. Teko girdėti iš apylinkės žmonių, kad esą, Dabūžių girioje dar gyvena didieji apuokai. Labai abejoju! Tačiau ką gali žinoti, gal retenybų retenybė dar egzistuoja Anykščių rajono žinomoje girioje? Auto-rius būtų labai dėkingas, jeigu kas nors užtikės minėto apuoko pėdsakus, apie tai pranešų redakcijai.

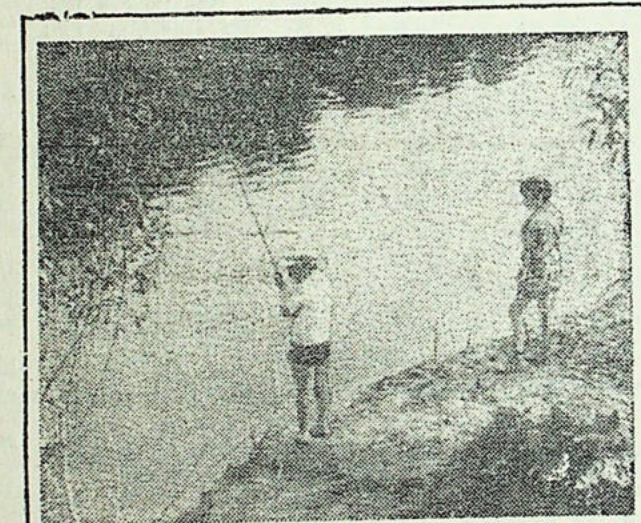
Tur būt, reikia priminti, kaip šis sparnuočiai atrodo. Jis prilygsta telervino dydžiui, bet gyvas, dėl purių plunksnų atrodo dar stambesnis. Jo snapas juodas, rainutės oranžinės. Viršugalvis, sprandas, nugara palši rudos spalvos, išmarginti juosvu išilginiais ir skersiniais raštais. Ant galvos yra dvi ilgokos „ausytės“ iš plunksnų. Skruostai palši, raštuotais plonais spinduliais dryželiais bei koncentriniais raštais. Pasmakrėje plunksnos baltos. Apatinė kūno dalis šviesesnė, gelsvai oranžinė arba baltai, išmarginta tamsiomis išilginėmis dėmėmis bei siauromis ir mažai ryškiomis juostelėmis, dryželiais. Kojos apaugusios plunksnomis, pilkšvai dryžuotos. Nagai ilgi, juodi, labai stiprūs.

Didieji apuokai minta pelėmis, pelėnais, žiurkėmis, stambiais vabzdžiais, nesvelkais paukščiais bei žindu-

liais. Mokslininkai, tyrinėję apuokų maitinimąsi, tvirtina, kad šių paukščių lesalų sąrašė 90 proc. yra peliniai graužikai, padarantys didelius nuostolius liaudies ūkiui ir platinantys infekcines bei invazines ligas. Todėl didieji apuokai yra nepaprastai naudingi ir globotini. Tik gaila, kad jų visai mažai būturime. Lietuvos ornitologai nutarė imtis priemonių, kad didieji apuokai mūsų krašte būtų atkurti. Jie yra įrašyti į respublikos „Raudonąją knygą“.

P. Silekus
Biologijos mokslų
kandidatas

Kibikl, žuvelės!

Tvenkčiau, patvenkčiau upele..

Daug kam teko grožėtis žaliomis pušimis apsikaisiusiu tvenkiniu ties Kavarsku. Plačiai išsiliesi Sventoji dalį savo skaidraus vandens atiduoda artimiausiajam kaimynui Nevėžiui. Sventoji tarytum donoras maitina Nevėžį, kad pastarasis galėtų aprūpinti vandeniu gausias Panevėžio bei Kėdainių gamyklas. Dieną ir naktį dūgia galingi siurbiai, kuriems tenka pakelti nelengvą našlą. Per sekundę vienas siurblys į kanalą „supila“ 1,37 kub. m vandens, o jų iš karto dirba net 3. Gerisi turistai ar šiaip pravažiuojantys Kavarsko „marionis“, tačiau dar ne visi žino, jog be paliovos pulsuojantis kanalas pagindo ant-rajam tvenkinį, savo dydžiu bei grožiu nenusileidžiantį pastarajam. Ištėkęs iš rytų ir vakarus, jis skiria „Gintaro“ bei „Atžalyno“ kolūkių žemes. Neprivaziavus iki „Atžalyno“ centrinės gyvenvietės, reikia pasukti į dešinę, ir žvyruotas miško keliukas atves prie tikslo. Štai kelias šauna pirmyn užtvankos viršumi. Čia mus pasveikina nebaiktūs rudagalviai kirai, sutūpę ant betoninių stulpelių. Kaip gimė šios „marionos“? Pradėjus 1960 m. tiesiti kanalą, reikėjo patvenkti Pienios upelį, kad vanduo iš kanalo nenubėgtų atgal į Sventąją. Upele slėnis ir tapo tvenkinto lopšiu. Bėgo metai. Pakrantėje išbujėjo vandens augalija. Subrido gelmėn garbanotos nendrės,

mėlynžali meldai, sušnarėjo žaliomis bangomis ajerai. Vanduo, šis gyvybės elektoras, privilegio anksčiau tose vietose nematytus sparnuočius. Vartosi kūliais upinės žuvėdros, krykštuoja jų juodosios giminaitės. Ką jau ten bekalbėti apie kirus, kurie patys pirmieji kiekvieną pavasarį čia atskrenda piršlėmis. Nesnaudžia ir kaltadanciai bebrai. Dešiniojo kranto vakarinė, o kairiojo — pietrytinė dalis apaugusi mišku. Vyrauja priemolį mėgstancios eglės, įvairių rūšių lapuočiai. Dešiniojo kranto kalmelyje įsikūrusi lapų kolonija. Ją surasti nelengva, nes tenka įveikti susipynusius bruzgynus. „Paradinis“ urvas pats įspūdingiausias, o visi likusieji, matyt, atsarginiai. Salia lapų kolonijos, tarp trijų eglų, riogso nemažas akmuo. Jis gerokai susmegęs į žemę, tačiau paviršiuje kyšo apie 2 m ilgio ir 1,5 m pločio kupura. Prie keliuko, vedančio į Pienionis, baltais kamienais šypsoji jaukus beržynas. Kairiajame krante galima pasigrožėti apverstu dubens pavidalo kalva. Molio atodangose, nuogriuvose įsikūrusios urvinės kregždės. Kai pakyla šiaurys, priešingame krante girdisi, kaip dužta į betono plokštėmis nukloto pylimo šonus putotos bangos. Kitapus pylimo sunkiasi rudžių nudazyti šaltinėliai. Jie susilieja į nedidelę balutę, iš kurios jau gurgsi upeliukėlis. Tai ir yra dabartinės Pienios upelio ištakos. Prieš nutesiant kanalą, Pienia prasidėjo to paties pavadinimo pelkėje, pietrytinėje jos dalyje. Ši pelkė 1957 m. nusiausinta ir paversta kultūrine pieva. Pačję apie porą šimtų metrų nuo užtvankos upeliu žemyn, išgirstame šniokštimą. Pieva aplink pažliugusi, vietomis iš maurų kaisioja vaidukliškus pirštus nudžiūvę krūmai. Štai ir

bebrų užtvanka. Ilgio apie 50 m, rūpestingai nuvelėnuota, vidury sutvirtinta žabais ir moliu. Nesukbėkime sukti šonan, nes tuoj ir vėl bebrai yra pasidarbavę. Ši syki užtvanka kuklesnė. Sprendžiant iš nukramsnotos dar su žaliais lapais statybinės medžiagos, ji dar tik pradėta. Jeigu pasiseks, galėsime pasigrožėti stūny rale, kuri, prisileidusi visai arti, staiga neria per bebrų statinius. Mėgsta čia lankytis ir ilgaspaukiai tilvikai. Mat, nuo užtvankos gali pasmagurauti įvairių vandens gyvystimi. Toliau prasideda graži sausa pieva. Glaustosi pakrantėmis po vieną ir būriais eglės, alksniai. Nepiktai žvimbia kamanės, nes čia gelės dar kvepia medumi, o ne chemikalais. Antai, jau ir vėl šnara švendrynas, iš kurio nedrąsiai žvilgčioja gležnos vandens lelijos. Pamoję ranka ant skardžio šlamančiam beržiui su gandra-lizdžiu, priename sekanti vandens telkinį. Jo gale tarp gluosnių boluoja dviaukštis mūras. Tai buvusio Kavarsko hidroelektrinė. Visam laikui nutilo jos turbino ir dabar šioje romantiškoje pastogėje gyvena žmonės. Dešiniajame Pienios krante, Kavarsko prieigose, palaidotos fašistų ir jų pakalikų nužudytos aukos, žuvusios vokiškiems okupantams užpuolus mūsų šalį. Gretimais, ties žvyro karjeru, stūkso ir Kopyčkalnis. Jame prieš kelis metus buvo vykdomi kasinėjimai. Spėjama, kad čia buvusi nemaža XVI-XVII a. gyvenvietė su mūrine bažnyčia. Kavarsko mieste Pienia kaidais krito paskutinioji užtvanka. Karo audra nušlavė ir užtvanką, ir vandens malūną šalia jos.

Bėga, vingiuoja tarp miestelio namų upeliukas, kol į savo gėlin priima motušę Sventoją.

Kęstutis Arlauskas

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Dekoja

Reikiame nuoširdžią padėką R/S „LZOT“ rajono gamybinio susivienijimo administracijai, Dmuchauskų šeimai, G. Blažiui, giminėms, bendradarbiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Antaną Plėtą.

Zmona, sūnus ir duktė

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi šių specialybių darbuotojai: vairuotojai darbui su pienovežiais, šaltkalviai-remontininkai, elektrikai ir gamybos darbininkės Anykščių ceche.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių. Administracija

Sėdėdusoje, Vilniaus g-vė Nr. 23, paruošamas gyvenamas namas ir ūkiniai pastatai. Yra sodas.

Kreiptis: Kupiškis, Gedimino g-vė Nr. 17 bt. 10 į Eugeniją Puzinienę.

Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komitetas reikiama nuoširdžiai užuojautą šio komiteto nariui, bendrojo skyriaus vedėjui VIKTORUI ROZMARICAI dėl jo brolio ALEKSANDRO tragiškos mirties.

ONAI ir POVILUI BULIUOLIAMS

Su Jumis dalinamė džiaugsmams ir rūpesčiais, leiskite pasidalinti su skausmu, kurį sukėlė mylimo sūnaus VYTAUTO tragiška mirtis.

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio Kirmėlių fermos darbuotojai

LEVUTEI PAUNKSNIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia
Gavėnavičiai, Rinkevičiai, Aviža, Sumyla, Gronskienė, Šimklėnė, Mameniškiene, Zukauskai, Rimkai, Karveliai

ONUTEI CEBATARIONIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam namyčiai „Atėties“ kolūkio Debeikių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai ir S. ir N. Giratavičiai

Dėl nelikėtos ir tragiškos mylimo sūnaus VYTAUTO mirties užjautėme ONUTEI ir POVILUI BULIUOLIAMS.
„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio Nausodės gyvenvietės kaimynai

ONUTEI ir POVILUI BULIUOLIAMS
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, tragiškai mirus mylimam sūnui VYTAUTUI.
„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio profsąjunginė organizacija

VIKTORUI ROZMARICAI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam broliui ALEKSANDRUI.
Anykščių miesto Ramybės gatvės namo Nr. 3 I laiptinės gyventojai

Tragiškai mirus mylimam sūnui VYTAUTUI, reikiame giliai užuojautą ONAI ir POVILUI BULIUOLIAMS.
„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdyba

Sparnuoti sanitarai

Runkelių vagomis strakši kovai. Štai, vienas paukštis kapt už daigo ir... išrovė, antai kitas traukia daigą iš dirvos.

— Sitokie „relintojai“ netrukus puse daigų išrauti! — kyla mintis besitebinčiam toki vaktad žemdirbiui. — Vaisyti ai šaudyti reikia tuos įkyrius kovus!

Prieš keletą metų kovų antplūdis pašarinių runkelių lauke kėlė nerimą ir Levaniškio kolūkio vyr. agronomui Antanui Alkauskui. Šis specialistas turėjo kanti-rybės stebėti ir patyrinėti, kodėl paukščiai taip keistai dirvoje elgiasi — rauna daigus, kurių paskui nesulauša. Pasirodo, kovai ištraukia iš

dirvos tik apvytusius daigus, kurių šaknis būna pagrauzta vikšrų. Sveikų daigų jie neliečia. Išrovę pažeistuosius, sparnuočiai sanitarai sulesa kenkėjus. Anot patyrusio agronomo, kovai, išrankiodami daigus, beveik niekada neapsirinka ir pasėliams nepadaro nė mažiausios žalos.

Nors... būna atvejų, kai paukščius apgauna iš kartos į kartą išsiugdytas elgesio stereotipas. Antai, kolūkielė pirkė runkelių daigų ir juos pasodino. Nors ir palaistylė, šie netrukus apvyto. Sugaužė į daržą kovų pulkas ir visus aliai vieno „nesveikuosius“ daigus išrovė, ieškodami kirmėlačių. Šį kartą sparnuočiai triūsė tvitui.

D. Bartkus

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišky į žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352
Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.189 Užsak. Nr. 1217